

CONCLUSIONS SUBSEU Ajuntament de Castellví de Rosanes

RESPONSABILITATS COMPARTIDES: LA CORRESPONSABILITAT A LA LLAR

15 de març de 2022
Sala de Plens de l'Ajuntament
Castellví de Rosanes

AJUNTAMENT DE
CASTELLVÍ DE ROSANES

COMISSIÓ: "MATERNITATS" i "TRAJECTÒRIES VITALS DE LES
DONES"

DESCRIPCIÓ DE L'ACTIVITAT

El passat 15 de març es va desenvolupar la tercera subseu del 6è Congrés de les Dones del Baix Llobregat a Castellví de Rosanes a càrrec de Cristina Sánchez Miret, doctora en sociologia per la Universitat de Girona. Es va realitzar una xerrada en format de ponència presencialment a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Castellví de Rosanes i també online de manera sincrònica per Youtube.

OBJECTIUS DE L'ACTIVITAT

Reflexionar i parlar sobre la càrrega que suposen les tasques de cura, sobre qui recauen aquestes i la necessitat de canviar de paradigma a partir d'incorporar el concepte de coresponsabilitat a les famílies i a les noves generacions.

NOMBRE DE PERSONES QUE HAN PARTICIPAT

La jornada va ser molt positiva ja que les persones que van assistir a la sessió van acabar compartint situacions personals que vivien de manera quotidiana. És interessant remarcar i problematitzar el fet de que l'assistència generalment va ser femenina, ja que només hi van anar dones. De totes maneres, però, al final de la sessió, es va formar una rotllana on les persones presents van sentir-se còmodes per poder explicar diverses situacions on veien la problemàtica exposada al llarg de la ponència. La interpretació que es pot extreure és l'espai i l'entorn segur que es va crear tant per la Cristina com per les persones que van estar compartint espai.

CONCLUSIONS

La feminització de les cures és un procés i un fenomen generalitzat en la societat en la que ens trobem a l'actualitat. Tot i la gran diversitat de famílies i contextos, les tasques que es realitzen diàriament són semblants i acaben recaient, generalment, sempre a la mateixa banda: les dones. Així, és necessari parlar de la quotidianitat per poder donar visibilitat sobre qui assumeix les responsabilitats de les cures i poder trencar les desigualtats establertes. Si definim la situació actual tenint present la dinàmica econòmica i social, ens trobem davant d'una crisi de la cura que desplaça el seu sosteniment a les dones. Això genera una problemàtica en la relació d'aquestes dones amb el mercat laboral ja que s'ha produït un canvi en la incorporació a aquest mercat respecte a les generacions anteriors.

Així mateix, Cristina Sánchez remarcava que la societat en la que vivim ara està basada en un binomi molt concret: Treballar i Consumir. A més aquesta relació es troba emmarcada dins d'un sistema sexe-gènere amb un conjunt de rols assignats, fent que recaigui aquesta responsabilitat al gènere comentat. El model de benestar que s'està produint és insostenible tenint present el canvi en el mercat laboral comentat i per aquesta raó s'està produint una crisi de la cura, ja que s'assumeix un repartiment del treball de cura feminitzat que sosté la resta de les relacions productives i de consum. D'altra banda, la

present estigmatització del treball domèstic i de la cura emfatitza més aquesta situació i la seva precarietat. Fins i tot, tal i com deia la ponent, l'Estatut del treball domèstic fins no fa gaire temps era diferent. Aquest fet remarca quina és la situació i la necessitat de revertir-la.

Cristina Sánchez Miret va exposar aquestes idees de manera clara i entenedora amb una mirada crítica també de les dades actuals i dels estudis realitzats. La ponent va remarcar la importància que s'ha de donar a les dades disponibles però tenint present la seva interpretació i aplicar una perspectiva de gènere per evitar biaixos. Així, s'ha de tenir cura a l'hora d'interpretar les enquestes dels usos del temps ja que segueixen una lògica productivista (es comptabilitza en hores i minuts). Aquesta perspectiva també causa una culpabilització de les pròpies dones envers a la seva dedicació a tasques domèstiques. La Cristina va proposar aplicar una metodologia on s'incorpori una lògica domèstica – família permeten que hi hagi un enteniment en relació a l'existència de càrregues familiars diverses. A més, és important establir eines que serveixin per problematitzar realment la situació i informar.

Un altre punt que s'ha de tenir present en relació a la responsabilitat de les cures és la creixent càrrega mental que pateixen les dones. Això és degut a la doble presència tant en el mercat laboral com en el món domèstic. El que genera és que la salut percebuda per les pròpies dones sigui molt pitjor que la dels homes. Aquestes dades, tal i com va recordar la ponent, es troben presents a les enquestes de salut de Catalunya. Així, al 2021 un 47,9% dels homes va afirmar tenir entre un bon i excel·lent estat de salut en comparació amb el 42% de les dones. Hi ha 5 punts de diferència¹. D'aquesta manera, les dones viuen més però amb menys qualitat de vida.

Així doncs, com a conclusions a la ponència realitzada per Cristina Sánchez Miret, es van extreure diverses idees:

1. La necessitat urgent de situar les cures al centre dins d'una organització democràtica feminista. D'aquesta manera es podria assolir una transformació real.
2. Necessitat de canviar el sistema de socialització de les noves generacions per poder transformar el seu creixement així com la reproducció de rols i valors.
3. Necessitat d'establir una lluita contra la instauració del gènere masculí com a predominant en la societat ja que viure d'aquesta manera fa que es produeixi un traspàs de la responsabilitat de cura cap a les filles.
4. Canviar de paradigma es pot iniciar fent un canvi de les pròpies dones ja que seguim vivint sota una tendència productivista. Consisteix en plantejar la manera en com es cria als fills i filles i reflexionar sobre la manera com vivim. Com s'ha anat comentant, actualment vivim sota la retòrica masculina. D'aquesta manera, introduint noves formes d'entendre la paternitat a partir de nous rols i repartint les tasques, es començaran a dignificar aquestes cures i la sostenibilitat de la vida serà una situació possible.

¹ Informació extreta de l'Enquesta de Salut de Catalunya (ESCA) del 2021.

